

Pomemben mejnik

Kot smo kratko že poročali, se je v soboto, 17. t.m., končal v Ljubljani 9. kongres Zveze komunistov Slovenije. Ob sklepu kongresa je bil izvoljen nov Centralni komite, katerega predsednik je Andrej Marinc, glavni tajnik pa Miha Ravnik.

Med tridnevno razpravo so bila predmet pozornosti in globlje analize temeljna vprašanja, ki se tičejo nadaljnega političnega, gospodarskega in družbenega življenja tako Slovenije kot Jugoslavije. Slovenski komunisti so prvi v Jugoslaviji izoblikovali stališča, ki jih bodo zagovarjali na kongresu Zveze komunistov Jugoslavije v letošnjem juniju v Beogradu.

Tako iz uvodnega poročila dosedanjega predsednika Popita kot tudi iz razprav v posameznih komisijah je zelo jasno izhajala ugotovitev, da se Jugoslavija zdaj nahaja na razpotju: ali nadaljevati po poti samoupravljanja ali pa dovoliti, da se uveljavijo državno-birokratske težnje, centralizem in neenakopravnost narodov in narodnosti Jugoslavije. Slovenski komunisti so se odločno izrekli za samoupravno demokracijo in naglasili, da se bodo »še odločneje spopadali z ovirami in z vsemi tistimi, ki bi poskušali delavcu odvzeti odločilno samoupravljalno besedo ali pa zavreti proces prehoda pogojev in rezultatov dela pod popolno delavčevu upravljalno moč«, kot beremo v pismu, ki ga je kongres naslovil na Centralni komite Zveze komunistov Jugoslavije.

Na kongresu v Ljubljani je bilo veliko govora, kot je razumljivo, o odnosih med posameznimi republikami v federaciji in v tej zvezi o nacionalnem vprašanju kot takem. Nacionalno vprašanje — je na primer dejal Mitja Ribičič — ni izginilo in tudi ne bo. Jugoslovanski samoupravni sistem pa nudi vsakemu narodu možnost, da bogati svoje pravice in krepki svojo vlogo. Važno pa je, da postane delavski razred in s tem Zveza komunistov, nosilec narodnih interesov. Tu je, po njegovem, meja ločnica med pravilnim, naprednim pristopom do nacionalnega vprašanja in nacionalizmom, ki se poraja tam, kjer prevladujejo državnolastniški odnosi nad oblastjo delavskega razreda.

Na kongresu so poglobljeno razpravljali tudi o narodnih manjšinah tako v Jugoslaviji kot izven nje. Tako je Danilo Türk izrazil zadovoljstvo, da se je v Italiji končno pričela razprava o globalni zaščiti slovenske manjšine, kar je po njegovem prvi korak v izpolnjevanju obveznosti, ki jih je Italija sprejela s podpisom

dalje na 2. strani ■

NASILJE PROTI DEMOKRACIJI

Prav danes, ko to pišemo, poročajo italijanski listi in druga informativna sredstva o novih izbruhih nasilja. V Neaplju so teroristi Rdečih brigad umorili deželnega odbornika za delo, krščanskega demokrata Raffaella Delcogliana in njegovega šoferja. V Cataniji je padlo v medsebojnem obračunavanju med mafijo spet pet ljudi hkrati, zahrbtno umorjenih iz teme. V Milanu je nek kriminallec s streljanim v nogo podpredsednika Ambrosianske banke in hudo ranil njegovega šoferja, a je bil na begu tudi sam ubit od paznika, ki je stražil pred banko.

Medtem ko nikogar več ne začudijo novice o stopnjevanju nasilja v mafiji v spopadih med njenimi »klani«, pa je vzbudil presenečenje novi predrzni izziv Rdečih brigad, ki so se zdele že v zadnjem štadiju po silovitih udarcih, ki so jih prejele zadnje mesece od varnostnih sil. Toda kdor se je vdajal taki iluziji, se je motil. Niti pri mafiji in »camorri«, niti pri Rdečih brigadah ne gre za kriminalne organizacije, ki bi jih bilo mogoče v kratkem in dokončno zatreti, kajti vse imajo globoke korenine v italijanski družbi. S tem ni rečeno, da jih ni mogoče iztrebiti, toda to bo dolg proces, ki ne zadeva samo var-

nostnih sil in sodstva, ampak vsega italijanskega demokratičnega sistema, začeni s pojmovanjem demokracije, šolstvom, vzgojo na splošno, obveščanjem javnosti, učinkovitim reševanjem socialnih in gospodarskih problemov in drugim.

Sociologi in zgodovinarji se strinjajo v mnenju, da sta mafija in »camorra« pojava, ki koreninita v neučinkovitosti italijanske družbe — lahko bi rekli tudi države — že dolgo časa nazaj, na italijanskem jugu. Mafija se je ugnezdila tam, kjer je bilo občutiti veliko pomanjkanje državne in lokalne uprave, ki bi bili morali skrbeti za zakonitost. A ne samo, da nista bili učinkoviti: dali sta se tudi korumpirati. Tako so bili ljudje prisiljeni, da so začeli ubogati samoljubne, izkoriščevalske in na kriminal pripravljene nasilne tipe v lastnem krajevnem okolju. Tudi moderni terorizem črnih in rdečih tolpe je v bistvu pojav, ki označuje bolezensko stanje italijanske demokracije, njeno nezadostno učinkovitost pri reševanju vsakovrstnih problemov, ki jih prinaša življenje s seboj, tako političnih kot gospodarskih, socialnih in drugih.

Italijanski narod je na naglo prešel iz-

dalje na 2. strani ■

Odprto pismo deželnemu glavarju Leopoldu Wagnerju

V zvezi z govorom koroškega deželnega glavarja Wagnerja na prirreditvi ob 40-letnici pregnanstva in upora sta mu slovenski osrednji organizaciji naslovlili naslednje odprto pismo:

»V vašem nagovoru, ki ste ga imeli ob spominski slovesnosti 18. aprila v Celovcu ob 40-letnici izseljevanja koroških Slovencev, ste trdili, da je avstrijska manjšinska zakonodaja "svetovno priznana". Koroško ste imenovali deželo, v kateri slovenska narodna skupnost uživa celo posebne pravice.

Obe osrednji organizaciji koroških Slovencev, Narodni svet koroških Slovencev in Zveza slovenskih organizacij na Koroškem, odločno zavračata vaše nepravilne trditve.

Zadnji dogodki v naši deželi, predvsem prepoved nastopa otroških zborov v Velikovcu, diskriminacijski sklep žitrajškega občinskega sveta, da je treba iz ljudske šole v Žitari vasi odstraniti vse dvojezične napise, ter ravnanje deželnega šolskega sveta, ko je zavrnil vlogo,

pisano v slovenščini, ki sta mu jo naslovlili obe slovenski organizaciji, dokazujejo, da se s sklicevanjem na tozadevno tako vzorno manjšinsko zakonodajo diskriminacija manjšine goji in celo pospešuje.

Z ogorčenjem so morale navzoče žrtve nacistične strahovlade in borci za svobodo slišati vaš spodrsrlaj, ko ste izpovedali, da se ima republika Avstrija zahvaliti za svobodo le volji zavezniških držav in ne deležu mnogih ali maloštevilnih patriotov, ki so se borili za svobodo. Omenjeno trditve imamo za pačenje zgodovinske resnice in omalovaževanje tistih mož in žena, ki so s svojim krvnim davkom šele omogočili ustanovitev demokratične in svobodne republike Avstrije.

Osrednji organizaciji koroških Slovencev sta mnenja, da take izjave, kot ste jo dali vi kot najvišji predstavnik dežele, ne služijo konstruktivnim razgovorom na podlagi truda našega spoštovanega zveznega predsednika za dejansko enakopravnost narodnih skupnosti v Avstriji, marveč jih bistveno otežkočajo.«

RADIO TRST A

■ NEDELJA, 2. maja, ob: 8.00 Poročila; 8.30 Kmetijska oddaja; 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu; 10.30 Nediški zvon; 11.00 Nedeljski koncert v Mal idvorani gledališča Verdi (neposreden prenos). Pavle Merku: Tiare, trije samospjevi za bariton, saksofon ter enajst pihal (praznovedba). Franco Dominutti: Divertimento za dvanajst pihal (praznovedba) Daniele Zanettovich: Divertimento za tubo in devet glasbil. Solisti: Paolo Loss (bariton), Giuliano Inchiostri (saksofon) ter Pasquale De Giorgi (tuba). Komorno skupino vodi Giorgio Brezigar; 12.00 Narodnostni trenutek Slovencev v Italiji; 12.30 Glasba po željah; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.40 Šport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditev; 19.00 Poročila.

■ PONEDELJEK, 3. maja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Arhitektura in arheologija v luči najnovejših odkritij; 8.45 Glasbene skice; 9.30 Alternativna kozmetika; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Beseda in pesem; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Kotichek za mlade filateliste; 14.30 Roman v nadaljevanjih: Lev Nikolajevič Tolstoj: »Ana Karenina«; 15.00 Glasbeni ping pong; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba; 18.00 Računalnik v službi človeka;

■ TOREK, 4. maja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Dogajanja iz polpretekle dobe; 8.45 Glasbene skice; 9.30 Ali ste že prebrali?; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.10 Oddaja za otroški vtrec; 11.30 Izbrani listi; 12.00 Kulturno pismo — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Poročila; 14.10 Otroški kotichek: »Najlepše bajke za najmlajše«; 14.30 Pesmi brez besed; 14.55 Naš jezik; 16.00 Pripoved partizanskega časnikarja; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Z besedo o glasbeni umetnosti; 18.00 Zgodbe ob meji — V. epizoda; 19.00 Poročila.

■ SREDA, 5. maja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Slovensko planinstvo na Tržaškem od začetkov do danes; 8.45 Glasbene skice; 9.30 Alternativna kozmetika; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.45 Oddaja za 1. stopnjo osnovne šole; 11.30 Literarni listi; 12.00 Pod Matajurjan, posebnosti in omika Nadiških dolin — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Deželni zbori in letošnji reviji »Primorska poje«; 13.45 Instrumentalni solisti; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotichek: »Pojte, pojte, drobne ptice«; 14.30 Roman v nadaljevanjih: Lev Nikolajevič Tolstoj: »Ana Karenina«; 15.00 Ameriški gledališki musical; 16.35 Motivi z malega zaslona; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba: — Mladi izvajalci — Skladbe slovenskih avtorjev: Ivo Petrič: Tri slike, koncert za violino in orkester; 18.00 Pesniki so čudenje sveta; 18.40 Iz beležnice Viljema Černa;

■ ČETRTEK, 6. maja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Doma in na tujem; 9.30 Pravica do pokojnine in socialnega varstva; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 10.45 Oddaja za 2. stopnjo osnovne šole; 11.30 Izbrani listi; 12.00 Od Milj do Devina — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Mladi pred mikrofonom; 14.55 Naš jezik; 15.00 Jugoslovanski izvajalci; 16.00 Domači obrazi; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba; 18.00 Četrtekova srečanja 18.30 Sodobne slovenske novele; 19.00 Poročila.

■ PETEK, 7. maja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Tri slovenske sestre: 130 let Družbe sv. Mohorja; 9.30 Stilno pohištvo; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.00 Oddaja za srednjo šolo; 11.30 Literarni listi 12.00 Na goriškem valu — Beležka; 13.00 Poročila; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Otroški kotichek: »Kako — zakaj — odkod?«; 14.30 Roman v nadaljevanjih: Lev Nikolajevič Tolstoj: »Ana Karenina«; 15.00 Odrtgana kulisa. Film in filmska glasba; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba: Letošnja revija »Primorska poje«; 18.00 Kulturni dogodki;

■ SOBOTA, 8. maja, ob: 7.00 Poročila; 7.20 Dobro jutro po naše; 8.00 Kratka poročila; 8.10 Videti, vaditi — mali leksikon telesne kulture in prostega časa; 9.30 Onkraj zvezd, literarni fragmenti v prozi, ki jih zлага Miran Košuta; 10.00 Kratka poročila in pregled tiska; 11.30 Izbrani listi; 12.00 »Bom naredi st'zdice, čjer so včas'b'le« — glasnik Kanalske doline — Beležka; 13.00 Poročila; 13.20 Glasba po željah; 14.00 Kratka poročila; 14.10 Mladi pisci; 14.55 Naš jezik; 15.30 Dijaška tribuna; 17.00 Kratka poročila in kulturna kronika; 17.10 Mi in glasba: letošnja revija »Primorska poje«; 18.00 Franc Jeza: »Adamo va skrivnost«; 18.45 Vera in naš čas; 19.00 Poročila.

Nasilje proti demokraciji

■ nadaljevanje s 1. strani

pod fašistične diktature, katero je pasivno in skoro samovšečno prenašal — dejansko so se dolga leta borili proti njej samo posamezniki in redki pripadniki ilegalnih protifašističnih strank — zato leta 1945 dejansko ni bil pripravljen na demokracijo, v katero je bil pahnen od dogodkov, zaradi propada fašizma pod sunki zunanjih sil, na afriških in evropskih bojiščih. Če bi bil fašizem zmagoval, fašistični »veliki svet« ne bi bil odstavil Mussolinija. Toda kaj ima to opraviti z današnjim italijanskim položajem? To, da identificira povprečni italijanski človek fašizem še vedno, čeprav samo v svoji podzavesti, s pošteno in učinkovito upravo, ko ni bilo korumpiranih politikov, demokracijo pa z anarhijo in korupcijo. Zato si želi nazaj pod »pošteno« diktaturo. Pod fašizmom dozdevno ni bilo družbenih, socialnih, političnih in drugih konfliktov ter korupcije, ker se ni pisalo o njih. Ni jih smelo biti. Kdor jih je skušal sprožiti, se je znašel v ječi in pred posebnim sodiščem. Vso oblast je imel le eden, le njegova »stranka«, in tisti, ki so imeli monopol oblasti, so skrbno pazili, da so vzdrževali mit, da je idealna družba tista, v kateri ni konfliktov, in najboljši, najbolj pošten režim tisti, pod katerim ni korupcije. In ker pod fašizmom ni bilo niti družbenih konfliktov niti procesov proti korupciji, si zdaj marsikdo podzavestno želi nazaj tako družbo ali pa prav tako »brezkonfliktno« družbo vzhodnih diktatur. Tudi tiste ne poznajo korupcije. Kvečjemu kdo krade kaviar in zato ga ustrelijo, kakor se je te dni zgodilo v Sovjetski zvezi. Vsi verjamejo v pravljico, da tam ni hujše korupcije.

Ta mit, da le totalitarna diktatura, črna ali rdeča, lahko ustvari idealno družbo brez notranjih konfliktov in brez korupcije, družbo in vlado samih poštenih ljudi — nepoštene je treba postaviti pred puške — navdihuje rdeče brigadiste. Hoteli bi tako družbo, ki bi jo seveda ne le ustvarili, ampak bi jo hoteli tudi voditi oni, edini stoočstotni poštenjaki neglede na svoja nagnjenja za rope, umore in brez-

delje. Mafija in »camorra« pa sta pojava, ki bi ju lahko označili za bolezenska znaka družbe, kateri je bila demokracija bolj ali manj podarjena in ki zato v začetku in morda celo vse doslej ni došla, kaj je in kaj mora biti demokracija v resnici in da zahteva vodenje demokratične države predvsem sposobnost in odgovornost, da torej ne gre le za stolčke, časti in morda še za denar. Vsakdo v italijanski demokratični državi bi moral opravljati svojo službo pošteno, učinkovito in odgovorno, vsakdo bi moral razkrinkavati tiste, ki skušajo živeti na račun dela drugih in si pomagajo s kriminalom, pa bi bilo kmalu konec tako terorizma kot mafije in camorre, ker nobena vrsta kriminala ne bi mogla več bujno poganjati in uspevati v takem zdravem okolju. Za organiziran kriminal v takem okolju ne bi bilo prostora.

Za to niso potrebni niti mnogi novi zakoni niti sodni teror niti »spreobračanje« mas z govori in propagando. Potrebno je samo, da začnejo dajati vzhled najvišji državnj in drugi javni funkcionarji, z lastnim delovanjem, pa tudi z učinkovitejšim nadzorstvom nad tistimi, kar počenjajo njihovi podrejeni. Zahtevati bi morali odgovornost od sebe in drugih. To bi se sprožilo v verižno reakcijo učinkovitosti in poštenja in Italija bi se izvila iz klešč nasilja in korupcije, ki jo danes stiskajo.

—o—

Papež hrvaškim duhovnikom

Papež Janez Pavel II. je v torek somaševal s skupino hrvaških duhovnikov iz splitske nadškofije. Somaševal je tudi splitski nadškof in rektor tamkajšnjega semenišča. Maše so se udeležili semenišniki in skupina mladih iz omenjenega dalmatinskega mesta. Ob tej priložnosti je Janez Pavel II. imel krajši nagovor, v katerem je med drugim naglasil, kako katoliška Cerkev od svojih duhovnikov zahteva rdnost, zrelost, odgovornost in smisel za žrtve ter odpovedi.

POMEMBEN MEJNIK

■ nadaljevanje s 1. strani

osimskega sporazuma. Jože Smole pa je v svojem poročilu poudaril misel, da mora biti trajna skrb za usodo in razmere narodnih manjšin za mejo. V tem pogledu je Slovenija odgovorna, v okviru federacije, za celotno zunanjo politiko in zato poudarja, da mora ta biti v odnosu do sosednjih držav podrejena interesom manjšine in ne obratno.

»Jugoslavija, federativna skupnost bratskih in enakopravnih narodov in narodnosti, s tem pa tudi republik in pokrajin — je dejal Andrej Marinc v svojem govoru po izvolitvi — je pred zahtevnimi preizkušnjami. Kontinuiteta v samoupravnem razvoju ni prazna beseda, je nujnost, potreba in zahteva sedanjega časa, ki ga označujejo težavne gospodarske in politične razmere doma in v svetu. Samouprav-

ljanje delavcev naj bo tudi odgovor na pereča gospodarska vprašanja družbe, ki mora delati na ekonomskih in ne na drugih zakonitostih. Kajti to je rešitev za krizo, ki pretresa Jugoslavijo«. »V prihodnje — je zaključil Marinc — bo materialni napredek nekoliko počasnejši in boj, da pridobljeno ohranimo, trd. Dozoreva namreč zavest, da vsebina socializma niso samo gmotne dobrine. Gre za mnogo več, za bogastvo medčloveških odnosov in zato, da bo naše življenje še bolj svobodno, kulturnejše in bolj človeško in da bo delavec gospodar nad sredstvi in pogoji svojega dela«.

Taka stališča bodo torej slovenski komunisti zagovarjali na bližnjem kongresu Zveze komunistov v Beogradu, od katerega poteka in zaključkov bo v veliki meri odvisna podoba Jugoslavije po Titu.

Revolucije in državni udari namesto vojn?

Poljska zgodovina je polna vojn. Enkrat so se bojevali proti Švedom, drugič proti Nemškemu viteškemu redu, tretjič proti Litvancem, četrtič proti Rusom, petič proti Ukrajincem, šestič proti Tatarom, sedmič proti Turkom, osmič proti Nemcem, itd. Tudi madžarska zgodovina je polna vojn, enako nemška, italijanska, francoska, angleška, ruska, španska, pa tudi slovenska. Danes pa si komaj še lahko zamisljamo vojno med dvema državama v

Evropi. Tudi če pride do vdora čet ene države na ozemlje druge države, kot se je zgodilo z vdorom ruskih čet na Madžarsko ali na Češkoslovaško, to ni povzročilo vojne med obema državama. Prav tako je ni povzročil vdor sovjetskih čet v Afganistan ali turška zasedba polovice Cipra. Nedvomno se je torej nekaj spremenilo v Evropi, kar zadeva zgodovinski razvoj in posebno, kar zadeva vojsko.

Že samo dejstvo, da traja mir v Evropi že 37 let, ne da bi bilo prišlo vsaj do kake lokalne vojne, to je, do vojne samo med dvema državama, je dejstvo, ki je vredno vse pozornosti zgodovinarjev. Dozdaj ni analiziral tega pojava še noben vidnejši zgodovinar, a prej ali slej bo to treba storiti, ker se kaže v tem važna sprememba v evropski zgodovini. Pripisati jo je verjetno več vzrokom. Med temi vzroki je tudi Organizacija Združenih narodov s svojim Varnostnim svetom, ki je dolžan in poklican, da rešuje spore med državami, preden pride do kakega spopada, vendar pa se v tem pogledu ne more reči, da je imel dozdaj veliko dela z Evropo.

Drugi, važnejši vzrok, ki odvrta evropske države od medsebojnih vojn, kot so jih bojevale nekdanje, je najbrž vključitev skoro vseh držav v oba velika vojaška pakta, varšavskega in atlantskega, ki ne dopuščata posameznim državam prostih rok, da bi se spopadale med seboj, čeprav bi to teoretično bilo mogoče, tako med dvema državama, ki sta članici istega pakta, kot npr. Grčija in Turčija, ali med državami iz nasprotnih paktov, kot npr. med Vzhodno in Zahodno Nemčijo ali Norveško in Sovjetsko zvezo zaradi kakih obmejnih vprašanj ali zaradi pravic do ribolova na določenih področjih. Niti varšavski niti atlantski pakt nimata interesa, da bi pri-

šlo do kakega takega spopada, zato preprečita vsakršno zaostritev sporov in zadušita konflikte že v kali s političnimi pogajanjem in pritiski. Tretji vzrok, ki preprečuje vojne, je nedvomno strašna izkušnja z drugo svetovno vojno, četrti pa moderna tehnika, ki grozi napraviti iz vsake vojne med industrijsko razvitimi državami strašen pokol civilnega prebivalstva.

Našteli bi lahko še več vzrokov, ki preprečujejo vojne, ki pa vendarle ne morejo spremeniti človeške narave in preprečiti konfliktov. Ti se izražajo zato danes v notranjih napetostih, in tako prihaja do izbruhov političnih napetosti v obliki silovitih demonstracij, »revolucij« in državnih udarov, kot npr. nedavno na Poljskem ali pred leti v Grčiji in potem v Turčiji, in terorizma kot v Italiji, Španiji, na Severnem Irskem itd.

Vsekakor ni mogoče zanikati, da se je nekaj spremenilo v življenju evropskih narodov in da je stopila njihova zgodovina v nov štadij — v štadij, ko so notranje napetosti socialnega in narodnostnega značaja v posameznih državah nadomestile nekdanje mednarodne in meddržavne napetosti in vojne. Kam to pelje, pa zaenkrat še noben zgodovinar ne more napovedati.

—o—

Protestna resolucija

Vaške kulturne in športne organizacije, krajevni odseki političnih strank in upravna telese, zbrani na skupnem sestanku dne 21. aprila 1982 na Proseku

OBSOJAMO

ponovni oskrunitvi spomenika padlim v NOB na Proseku in s tem blatenje idealov padlih za svobodo in za doseg tistih pravic, ki nam še sedaj niso priznane in ki jim reakcionarne in nacionalistične sile tudi s takimi podlimi dejanji še vedno nasprotujejo.

UGOTAVLJAMO

da kljub zahtevam vseh demokratičnih komponent, da se dokončno odpravijo provokacije šovinistično-nacionalističnih krogov, pristojne oblasti in organi dovoljujejo izzivalni nastop fašističnega kolovodje, ki še 37 let po vojni kali sožitne odnose med tu živečima narodom.

ZAHTEVAMO

da se dokončno preprečijo taki zločini in da se enkrat za vselej ustvari pogoji za miroljubno življenje v naših krajih. Poleg tega zahtevamo odločen in strog poseg oblasti do krivcev, ki naj bo za zgled in opomin vsem silam, ki so nasprotne in sovražne svetlim idealom odporništv in NOB, demokraciji, miroljubnega sožitja in bratstva med narodi.

—o—

»DVOJEZIČNA KOROŠKA«

Novost na knjižnem trgu je nadvse praktična knjižica, ki je namenjena vsem, ki imajo stike z južnim delom Koroške. Mohorjeva založba v Celovcu je izdala pred kratkim nov seznam krajevnih imen v obeh deželnih jezikih, ki vsebuje celo vrsto nadaljnjih podatkov. Pri vsaki vasi je navedena poštna številka, kraj pošte, telefonska katica, občina, župnija, politični okraj in sodni okraj.

Knjižica obsega na nad 150 straneh žepnega formata dva seznama (slovensko-nemški in nemško-slovenski), namenjena pa je uradom, društvom, pisarnam in seveda predvsem privatnikom. Cena: šil. 70.

Priznanje ob dnevu OF

V sosednji Sloveniji je bil v torek, 27. t.m., državni praznik, ker so praznovali 41-letnico ustanovitve Osvobodilne fronte. V mnogih krajih Slovenije so bile dan prej proslave, od katerih je treba vsekakor omeniti proslavo v Ljubljani. Pred rojstno hišo Edvarda Kardelja so odkrili spominsko ploščo, v sejni dvorani slovenske skupščine pa je bila seja republiške konference Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije, na kateri so podelili priznanja Osvobodilne fronte 20-im družbenopolitičnim delavcem. Slovesnosti odkritja spominske plošče Edvardu Kardelju so se udeležili vidni predstavniki političnega in družbenega življenja v Sloveniji. Spominska plošča je delo akademskega kiparja Marjana Keršiča. Na svečani seji v sejni dvorani Slovenske skupščine je govoril član centralnega komiteja Zveze komunistov Slovenije Franc Šetinc. Priznanja OF pa je izročil predsednik Socialistične zveze delovnega ljudstva Slovenije Mitja Ribičič. Iz slovenskega zamejstva v Italiji je prejel priznanje glavni urednik Primorskega dnevnika Jože Koren, iz slovenskega zamejstva v Avstriji pa Lovro Kramer.

V Ljubljani je umrl Metod Mikuž

V začetku aprila je v Kliničnem centru v Ljubljani umrl upokojeni univerzitetni profesor dr. Metod Mikuž. Pokojnik se je rodil 22. decembra 1909 v Prečni pri Novem mestu, študiral je najprej teologijo in bil nato posvečen v duhovnika. Kot kaplan je služboval na Dolenjskem, ob začetku vojne pa na ljubljanski škofiji. Ze zelo zgodaj se je povezal z OF in nato leta 1942 odšel v partizane, kjer je pri vodstvu slovenskega narodnoosvobodilnega gibanja prevzel pomembne funkcije. Udeležil se je zbora odposlancev slovenskega naroda v Kočevju in nato drugega zasedanja AVNOJ v Jajcu novembra 1943, kamor je odšel s slovensko delegacijo.

Dr. Metod Mikuž je najprej doktoriral na teološki fakulteti v Ljubljani leta 1941 z disertacijo »Vrsta stiških opatov«. Leto prej je vpisal zgodovino na ljubljanski filozofski fakulteti, kjer je leta 1946 zaključil študij z disertacijo »Topografija stiške zemlje«. Po vojni je zapustil duhovniški poklic in bil leta 1947 izvoljen za izrednega, leta 1956 pa za rednega profesorja zgodovine NOB na filozofski fakulteti ljubljanske univerze. Tu je predaval do upokojitve leta 1980. Ob njegovi profesorski habilitaciji leta 1947 je to bila prva tovrstna ka-

tedra v Jugoslaviji, zato je moral profesor Mikuž v marsičem orati ledino, zlasti z zamudnim in napornim branjem zgodovinskih dokumentov. Sad tega dela niso bila samo zanimiva univerzitetna predavanja, popestrena z osebnim doživljanjem prelomnih dogodkov, marveč tudi vrsta knjig, tako npr. obširen pregled zgodovine NOB v Sloveniji, knjiga o Slovencih v stari Jugoslaviji ter manjši deli poljudnega značaja o svetu med vojnami in drugi svetovni vojni, napisani s stališča obče zgodovine. Zasluga dr. Mikuža je, da je svojim študentom in tudi širšemu krogu bralcev oskrbel primerno študijsko gradivo v tiskani obliki, ki hkrati pomeni podlago za poglobljen študij obdobja, ki ga je obravnaval v svojih predavanjih.

Številnim generacijam študentov zgodovine na ljubljanski filozofski fakulteti bo ostal v spominu kot priljubljen predavatelj, ki je znal zelo plastično približati domače in svetovno dogajanje po prvi svetovni vojni do najnovejšega časa. V svojih spisih in javnih nastopih se je odlikoval po klenem in bogatem jeziku, ki se mu je poznalo široko znanje in temeljita humanistična izobrazba.

M.

25. APRIL PRI SV. IVANU: SLOVENSKE ZAHTEVE

Svetoivančani so letošnji 25. april obhajali nekoliko drugače kot običajno. Izkoristili so slovesnost za praznik osvoboditve, da so z govori in kulturnim sporedom in predvsem z zelo številno udeležbo dokazali, da Svetoivančani in z njimi vsa slovenska manjšina odločno zahtevajo, da italijanska država opravi svojo dolžnost in vrne pravim lastnikom svetoivansko kulturno in narodno središče »Narodni dom«.

Nedeljsko slovesnost so priredili Odbor za vrnitev in ponovno uporabo Narodnega doma in krajevni društvi Škamperle in Union. Po pozdravih organizatorjev in predstavnikov političnih strank in organizacij Aleša Lokarja za SSK, Branka Pahorja za PSI, Stelja Zivica za KPI in Duška Udoviča za SKGZ je bil na vrsti kulturni spored, v katerem so sodelovali openski moški pevski zbor »Tabor«, ki ga

vodi Sveto Grgič, otroški zbor osnovne šole »Oton Župančič« pri Sv. Ivanu, recitatorska skupina 4. razreda iste osnovne šole in igralec Stane Raztresen, ki je recitiral tri pesmi z narodoljubno vsebino.

Na nedeljski slovesnosti pri Sv. Ivanu je imel glavni govor Vili Mikac, ki je kot tudi drugi govorniki, najprej spregovoril o zaščiti naše narodne manjšine. Poudaril je zahtevo vseh krajanov, da se pravim lastnikom spet vrne Narodni dom, ki naj ponovno postane kulturno središče Slovencev, ki živijo pri Sv. Ivanu, na Vrdeli in v Podlonjerju.

Gotovo je za doseg tega cilja potrebna enotnost, ki so jo domačini pokazali tudi z množičnim podpisom ljudske peticije, ki bo pri pristojnih oblasteh izrazila odločno zahtevo vsega prebivalstva, da italijanska država vrne Narodni dom.

Lep uspeh ženskega zbora »Igo Gruden«

V Mariboru je bilo konec prejšnjega tedna že tradicionalno tekmovanje slovenskih pevskih zborov pod naslovom »Naša pesem«, ki ga že vrsto let prireja Zveza kulturnih organizacij Slovenije, Slovenska pevska zveza in Zveza kulturnih organizacij mesta Maribor. Tekmovanje je pomembno, saj dobra uvrstitve na njem odpira zborom nove možnosti in poti za nastopanja.

Med zbori, ki so letos tekmovali v Mariboru, je prvič nastopil tudi ženski zbor »Igo Gruden« iz Nabežine, ki ga po tragični smrti prof. Sergija Radoviča vodi mladi dirigent Matjaž Šček. Na tekmovanju so nabrežinske pevke dosegle zelo dobro drugo mesto v svoji kategoriji in tako dobile srebrno plaketo mesta Maribor. Ocenjevalna komisija jim je dala 80 odstotkov ocenjevalnih točk za njihovo izvajanje. Kot ostali zbori so tudi pevke zbo-

ra »Igo Gruden« zapele štiri pesmi: Galusovo »Pueri Hebraeorum«, Schumannovo »Ritornelli«, Kumarjevo - Černejevo »Stopinje v snegu« in Ježevo »Ena ptička priletela«. Lep uspeh ženskega zbora »Igo Gruden« je v zadoščenje vsemu zamejskemu petju in ne samo članicam pevskega zbora in njihovega dirigenta.

Ženski zbor »Igo Gruden« pa bo po tej lepi uvrstitvi v Mariboru pridno nadaljeval z vajami in pripravami. Kot smo slišali, so se letos pevke odločile, da nastopijo tudi na mednarodnem tekmovanju »Seghizzi« v Gorici.

—o—

Športni krožek »KRAS« organizira v soboto, 1. maja, s pričetkom ob 16.30 na dvorišču Prosvetnega doma na Opčinah

**Koncert priznanega rock ansambla
»BOOMERANG« iz Kopra**

Devinska dekleta na osnovni šoli Ljubljana Vič

Dekliški zbor iz Devina je bil pretekli četrtek, 22. aprila, gost na viški osnovni šoli, kamor so ga povabili na proslavo petnajste obletnice ustanovitve baletnega in folklornega krožka.

Zbor iz Devina že vrsto let goji stike s to šolo, saj je tu nastopil že leta 1979 ob zaključku šolskega leta. Ravnateljica Slavica Kumer se je gostom iz zamejstva zahvalila za skrb, ki jo ti posvečajo ohranjanju slovenske ljudske, umetne in borbene pesmi in pa tudi ohranjanju slovenske besede na tem področju tržaške pokrajine, ki je že močno potujčeno. Članica zbora Katerina Legiša je v pozdravnem nagovoru predstavila delo tega ansambla in se zahvalila organizatorjem za vabilo na četrtkovno proslavo. Predstavnike osnovne šole z Viča je tudi povabila v Devina na proslavo desete obletnice delovanja te zamejske skupine, ki bo predvido-

ma letos junija. Na proslavi v Ljubljani je nastopilo tudi okrog stopetdeset otrok, ki sodelujejo v že omenjenem krožku. Umetniški vodja teh je Tatjana Remškar, ki jih vodi že od nastanka.

Na večeru so podelili tudi priznanja za sodelovanje, ki so ga prejeli dekliški zbor iz Devina, osnovna šola iz Beograda, ki je pobraten z Vičami, ter Tatjana Remškar in učiteljica Majda Vrečko, ki skrbi za organizacijo v baletni in folklorni skupini.

V zvezi z delovanjem dekliškega zbora »Devin« naj omenimo, da je ta imel v petek, 23. aprila, svoj občni zbor. Na tem sta podala poročili predsednica zbora dr. Alenka Legiša in blagajnik Herman Antonič. Za tem se je razvila dolga debata, predvsem glede bodočih nastopov in glede preosnove pevskih vaj, ki bodo odslej

■ dalje na 7. strani

Premiera SSG

Kletni prostori pod vrtljivim odrom Kulturnega doma v Trstu so se v torek, 27. t.m. za poldruge uro spremenili v tipično intimno gledališče pariškega levega brega. Tako izbrani prostor in še bolj tekst 45-letnega Parižana Victorja Lanouxa, ki se postavlja na mejo med kabaretno in gledališko predstavo, ponujata nekaj novega, morda celo neobičajnega. Če je predstavitev igralcev in igre v kabaretnem slogu, ki ga dvojica s televizijsko tehniko ponovljenega posnetka obnavlja skoraj do konca predstave, da po eni strani prekine dramatične viške besedne igre, po drugi pa s ponovljeno silo še podkrepi dramski občutek, je razplet vsekakor daleč od kabareta, torej povsem dramaturški. Neobičajna, že skoraj znanstveno fantastična je zamisel o dvojici, ki se po strahotni naravni ali od človeške zaslepljenosti iz zvane katastrofe — vzroka avtor ne nakaže — znajde zasuta globoko pod zemljo.

Toda to je le povod za pikro, živahno, vendar globoko humano poigravanje s človeškimi eksistenčnimi problemi, ki gredo od sebičnosti in egoizma, od želje do nadvladanja nad sočlovekom do strahu pred bodočnostjo in smrtjo.

Zasuta Jean in Jacques imata zalogo konzerv graha znamke Topažge in nekaj kolačkov. Življenje poteka brez večjih problemov, dokler imata odpirac, saj je ves jedilni pribor iz plastike. Toda že tedaj se pokaže, kako intelektualec Jean s svojo bistroumnostjo, ki meji na eogizem, zavlada nad naivnejšem Jacquesom. Ko zgubita odpirac, si razdelita preostale kolačke, Jean z njimi štedi, Jacques pa jih na hitro pospravi. V besu lakote Jacques zažene proč neuporabne konzerve, toda ko poslednja zleti v prepad, najde odpirac.

Prične se bitka za obstoj. Jean se poslužuje vsega od žongliranja s frazzami v osebno korist do instrumentalizacije idej za nadvlado. Kako naj se temu upre naivni Jacques, ki ni bil določen za velika dejanja, ki je mali človek, vendar hoče živeti in za to je treba jesti. Toda je med njima sploh razlika. Ko za hip menjaja vlogi, je Jacques prav tak sebičnež kot Jean. Človek je človeku volk. Če sem jaz intelektualec, ti pa tepec — pravi Jean — sva pravzaprav na istem.

Igra torej, ki je nastala pred devetimi leti, ki pa na sebi ne nosi posledic socialne revolucije 68-tega leta.

Režiser Mario Uršič je s pomočjo scenografa Marjana Kravosa pripravil predstavo, ki je vseskozi napeta, ki teče brezhibno in najde psihološki razpon. Pri tem mu zelo pomaga sočen tekst, bogato zabeljen z duhovitimi iztočnicami, ki silijo v smeh, čeprav je večkrat grenak. Le konec, ko sredi popadov lakote Jean in Jacques nista več posameznika, pač pa enota, ko skupno pospravita zadnje kolačke, ostane neke v zraku, brez prepričljivega sklepa.

Intelektualca Jena je podal z vso brezhibnostjo Anton Petje. Tekst mu je nudil, da je podal celotno paleto občutkov, ki jih je stopnjeval do viškov, ti pa so si sledili kot na tekočem traku. Morda eno najboljših vlog zadnjih sezon je zaigral Adrijan Rustja kot naivnej Jacques. Kot pri namiznem tenisu je odgovarjal na vsako žogico, vsaka izstočnica je padla v živo in vendar pri tem mu lik ni zdrknil na raven komediantstva, kar bi se spričo besedila kaj lahko zgodilo.

Predstava torej, ki bo brez dvoma vzbudila mnogo pozornosti, pa tudi dokaj dobre volje in smeha pri gledalcih.

Zamenjava predsednikov v Skupščini Nova Gorica

Sredi aprila je bil za predsednika Skupščine občina Nova Gorica izvoljen Zorko Debeljak, za podpredsednika pa Franc Leskovec; tudi predsednik Izvršnega sveta občine Nova Gorica je bil na novo izvoljen in sicer Albert Bevčič, medtem ko je podpredsednik Stojan Fakin. Dosedanji predsednik skupščine Jože Šušmelj in predsednik IS Stojan Vodopivec bosta prevzela novi službeni mesti. Dan po izvolitvi sta bila Debeljak in Bevčič sprejeta na goriški županstvu, kjer ju je pozdravil goriški župan dr. Scarano z odborniki. Srečanja sta se udeležila tudi Šušmelj in Vodopivec, ki sta tako praktično predala novim silam vodstvo novogoriške občine. V krajšem in prijateljskem razgovoru sta bivši predsednik Šušmelj in goriški župan Scarano potrdila pravilno pot, ki sta si jo občini izbrali pred leti, ko je bilo včasih še treba premostiti določene nesporazume in nesoglasja. V zadnjem desetletju in še zlasti po podpisu Osimskih sporazumov pa je bilo sodelovanje med obema občinama in zato tudi med obema državama dosti bolj odprto, predvsem pa

vz gledno za marsikatero državo in za mednarodno javnost. Goriški župan je bivšemu predsedniku Šušmelju podelil kovance iz 14. stoletja, ko je Gorica še imela svoj denar, v znak prijateljstva in kot priznanje za vsa njegova prizadevanja na poti zблиževanja in vedno večjega sporazumevanja.

—0—

100-LETNICA ARHEOLOŠKEGA MUZEJA V OGLEJU

V soboto, 24. t.m., se je v Ogleju začel takoimenovani »Oglejski teden«, ki je letos posvečen 100-letnici tamkajšnjega arheološkega muzeja. Uvodno predavanje je imel prof. Jaroslav Šašel s Slovenske akademije znanosti in umetnosti v Ljubljani. Teden prireja Središče za starine ob zgoranjem Jadranu, to je ustanova, ki sodi v sklop tržaške univerze. Prof. Šašel je opozoril na pomen tega muzeja in med drugim omenil, da ga je med drugo svetovno vojno vodil prof. Abramič, kasnejši ravnatelj muzeja v Splitu. Teden se bo zaključil v nedeljo, 2. maja.

ODKRITJE SPOMENIKA ALEŠU BEBLERJU

Ob proslavi dneva Osvobodilne fronte slovenskega naroda so v Novi Gorici družbenopolitične organizacije pripravile slovesnost, med katero je bil odkrit spomenik dr. Alešu Beblerju, znanemu in pomembnemu primorskemu rojaku, revolucionarju, diplomatu. Kip, ki stoji pred soplejem družbenopolitičnih organizacij, je delo akademskega kiparja Marjana Keršiča - Belača iz Ljubljane. Slavnostni govornik na svečanosti je bil novoizvoljeni tajnik CK Zveze komunistov Slovenije Miha Ravnik, ki je orisal poslanstvo in pomen dr. Aleša Beblerja v sodobni jugoslovanski zgodovini.

Več pozitivnih nastopov goriške »Olympie«

Moška D-liga

GOLD FASSL — OLYMPIA TERPIN 2:3

OLYMPIA TERPIN: Špacapan, Cotič Marko in Štefan, Dornik, Černic, Markožič, Terpin in Kuštrin.

V nedeljo, 18. aprila je goriška Olympia-Terpin gostovala pri tržaški ekipi Gold Fassel. Tekma je bila živčna in napeta, saj se bližamo koncu prvenstva, ravno zato pa je vsaka točka predragocena.

Goričani so začeli slabo, saj so jim Tržačani dali v prvem setu pošteno lekcijo, nakar so gostje v drugem setu vrnili milo za drago. Najbolj sta se obe ekipi potrudili v tretjem in četrtem nizu, ki sta bila najbolj zanimiva in razgibana. Končno so v petem nizu prevladali Goričani, čeprav ne brez težav: začeli so sicer dobro, a so jih nasprotniki prehiteli in vodili z 12:9. Olympijevci so morali res napeti vse sile, da so končno zmagali.

S to tekmo se igralec Robert Markožič poslavlja, saj bo moral k vojakom. Zato bo Olympia v bodoče imela težave z menjavami.

Na lestvici je na prvem mestu ekipa Nuova pallavolo - Trieste, drugo mesto pa si delita goriški ekipi Olympia-Terpin in Juventina-Belca.

Moška liga Under 15

OLYMPIA — JUVENTINA 2:0 (15:11, 16:14)

OLYMPIA: Cotič, Podveršič, Špacapan, Brešan David in Ivan, Bertolini, Kontin, Devetak.

Moška D liga

OLYMPIA-TERPIN — LA TALPA TRST 3:2

OLYMPIA: Cotič Marko in Štefan, Špacapan, Dornik, Terpin Damjan in Simon, Černic.

Preteklo soboto se je goriška Olympia srečala s tržaško La Talpa, ki so jo Goričani podcenjevali. V nasprotju s predvidevanji pa so gostje zaigrali nepričakovano dobro in zbrano in okrnjeni Olympijevci so se morali res pošteno spotiti, da so jih ugnali. Tekma je bila vseskozi razgibana. Ko so zmagali tretji niz, so Goričani čutili že zmago v žepu in so popustili. Tako je nasprotnik lahko spet izenačil rezultat. Ekipi sta se borili z vsemi silami in šele v zadnjem trenutku, ko je sodnik zažvižgal konec, so se Goričani lahko oddahnili.

I moška divizija

LIBERTAS — OLYMPIA 3:0 (15:12, 15:4, 15:8)

OLYMPIA: Terpin, Špacapan Ivo in Simon, Košič Beni in Aleksander, Cotič Igor in Robert, Podveršič, Pola, Devetak, Batistič.

Mlada ekipa goriške Olympie ni mogla vzdržati navala izkušenih nasprotnikov. Prvi niz so sicer naši fantje zgubili za las, potem ko so precej časa vodili, potem pa si niso znali več opomoči.

I ženska divizija

OLYMPIA — INTREPIDA MARIANO 3:0

OLYMPIA: Bertolini Klara in Marija, Suligoj, Klanjšček, Mažgon, Olivo, Perše.

Tekmo so Goričanke začele sicer precej nezbrano in površno, a so takoj popravile napake in pokazale vidno tehnično premoč. Nasprotnice niso znale reagirati in so predvsem v drugem nizu popolnoma popustile; v tretjem nizu so Furlanke skušale preiti v ofenzivo, a jim ni uspelo in so morale priznati poraz.

G. R.

POHOD PRIJATELJSTVA

Tudi letos je pohod prijateljstva zelo lepo uspel; udeležba je bila izredno visoka, saj računajo, da je bilo nad pet tisoč »tekmovalcev«, ki so se uradno priglasili in vpisali; tem pa je treba dodati še veliko število drugih občanov, sorodnikov, staršev in prijateljev tistih, ki so v približno dveh urah prehodili precej dolgo progo po goriških in novogoriških ulicah. Ob zaključku je bila za vse medalja in pa dobra »pastašuta«, ki so jo pripravili vojaki. Pred nagrajevanjem so nastopajoče in prisotne pozdravili deželni predsednik Colli, goriški podžupan Del Ben, predsednik IS občine Nova Gorica Albert Bevčič in pokrajinska odbornica Marija Ferletič, prisotni pa so bili še številni drugi predstavniki oblasti, s te in druge strani meje. Pohod je bil med drugim tudi lep dokaz (z dvojezičnimi napisi, smerokazi, govori) nekaterim, v Gorici sicer maloštevilnim, skrajnežem in nestrpnem, da se z dobro voljo in razumom marsikaj skupnega doseže.

Umrli je ravnatelj Anton Pavšič

Na veliko soboto je v goriški bolnišnici umrl ravnatelj Anton Pavšič, v 95. letu starosti. Pokojni ravnatelj je bil svojevrstna, markantna, priljubljena oseba, živahnega značaja in velikega srca. Rodil se je v Lokah nad Kromberkom, v številni družini; svoje šolanje je dovršil v Gorici, diplomiral pa je na dunajski univerzi iz naravoslovnih ved in matematike; slednja mu je bila zelo všeč in rad jo je poučeval na raznih šolah, tako italijanskih kot slovenskih. Na začetku svoje vzgojiteljske poti je poučeval najprej na slovenskem učiteljskem, nato na nemški gimnaziji, po vojni na realki v Idriji, v tridesetih letih pa na strokovni šoli v Gorici in v Foglia-

nu. Od leta 1947 pa je bil profesor na slovenski strokovni šoli, kjer je postal tudi ravnatelj, dokler ni stopil v pokoj leta 1956. Poznal je celo vrsto slovenskih in tudi italijanskih študentov, ki so v tolikih letih »šli« skozi njegove roke; poleg celih študentovskih generacij pa so ga poznali tudi številni drugi, ker se je rad razgovarjal z znanci in prijatelji, ki jih je imel zelo veliko. Stanoval je v Gorici, nato pa se je preselil v Podgoro, kjer je v krogu svoje družine preživel zadnja leta. Pokopan je bil v sredo po Veliki noči na goriškem pokopališču. Izrazom sožalja vsem njegovim svojcem se pridružuje tudi naš list.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Kocbekov zadnji spis

3. aprila je minilo šest mesecev od smrti Edvarda Kocbeka. Za to priložnost je objavil verski tednik »Družina« njegov še neobjavljeni spis »Poslednji pogovor«. V njem govori Kocbek o svojem odnosu do Boga, do vere in molitve ter določa kot kristjan svoj odnos do človeka in sveta. V nekakem uvodu piše med drugim: »Religija ne bo nikdar začela smrtno hirati. Neugonobljiva in nepomirljiva je človekova potreba po nadnaravnem dopolnilu, nezamorljivo je pri človeku to domotožje. S krščanstvom pa je zadeva sploh še mnogo bolj skrivnostna. Bog, ki vanj verujemo, je tako osebno, da nas sili v elementarnost in strastnost — ali ga ljubiš ali zavržeš. Na milijone in milijone ljudi ga je doslej ljubilo z največjo ljubeznijo, kar je premore človeško srce. Kako bi se moglo zgoditi, da bi ne bilo tistega, ki se človek v največji stiski obrača nanj?...«.

V eseju potem piše: »Človeka je mogoče razumeti le iz njegove transcendence. V globini njegovega življenja je izvor plemenitosti, razlog osebnega napora in izvor svobode. Ko človek podvomi v vrednost medsebojnega srečanja, v vrednost duha, je stopil v območje osebne tesnobe. Ko se vse spreminja v teorijo, dogmo, postavbo, definicijo, tradicijo, v ukaz, sistem, izginja pravi, vroči, topli, ljubezenski, spodbudni, bližajoči, stvariteljski duh; nastaja brezbarven, monoton, lažniv, steril in pust razumarski in totalitaren svet, ki daje človekovemu čustvu in globljemu doumevanju kamen namesto kruha, prav zato nastaja lakota za izrednim in čarobnim in skrivnostnim. ... Samo v »nareku tišine«, v upanju v »milostno občestvo vsega« se človek more nahraniti. Pride čas, ko nam bo telesa presijalo razodetje »zguljene in iščoče se snovi«, v silnem vzgibu se bo ponovilo spočetje »in rojstvo in življenje z mukami za smrt in slavno vnebovzetje«. To bo dopolnjenost v slavi. »Vedno bliže je do tistega skrivnostnega trenutka, ko bomo znova, kar smo bili, in vendar neznanško drugačni«. Če svoje življenje dosledno mislimo, prej ali slej dospemo pred vrata svetega, ki skozi prihaja življenje z rojstvom, usodo in ljubeznijo. Blagor tistim, ki častijo sveto. Težko tistim, ki spoštujejo, kar ni sveto. Tu, na koncu našega sveta in na koncu našega življenja, stoji pred nami grozeča dvojnost neba in zemlje, alternativa duha: prekletstvo ali odrešenje. Krščanska resnica o Utešenju pravi, da človek ves in hkrati, enoten in nerazdružen pripada tako zemlji kakor nebesom, in da se v gibanje zgodovine vključuje zato, da bi jo usmerjal in vodil do osvojitve duhovne svobode. Versko odrešenje nam je preoblikovanje navzočega življenja, skrb za nadnaravo že vključuje skrb za preoblikovanje zemlje. Čim bolj se svet razvija, tem bolj omogoča krščanstvo. Spoznanje, ki mi je povsem jasno, da je zgolj materializem izraz zagate in zagrenjenosti, ne pa formula za resnico. Povsem nekontrolirano je, kar pravita Marx in Lenin, da je kristjan življenjski odpadnik, škodljivo bitje. Komunisti ste vsi iz starega zakona, pravica vam je večja od ljubezni, celo od resnice. Brez krščanstva bi ne bilo današnje človekove revolucionarnosti«.

Kocbek nadalje piše: »Kot kristjan poudarjam, da je krščanstvo od vsega začetka neu-

trudno netilo in čistilo človekovo nezadoščeno koprnjenje po njegovem bitnem in smiselnem dopolnilu. Človek ni niti docela dober niti skrajnje slab, resnica o človeku je imanentna in transcendentna hkrati. Krščanstvo ne daje neposrednega odgovora na nobeno aktualno vprašanje, kristjan si ga mora poiskati prav tako kakor nekristjan, od njega se ločuje le po tem, da s posebnim optimističnim žarom izžareva upanje v končno odrešitev in da s posebno pozornostjo izraža ljubezen do celote življenja«.

Kocbek tudi piše: »Spoznaval sem skrivnostno božjo ljubezen. Ko sem globoko vdihaval dišeč zrak ali me je vznemirila sproščena poletna sapa ali je bil veder dan napolnjen z daljavami zemlje in z zorečimi travami. Takrat me je prijelo nekaj svetega in strastnega. Kot spomin na cvet, ki sem ga sam prvič v življenju dobil od dekleta, in spomin na vzdušje poletnih podeželskih cerkvá, ki človeka opijanajo z lilijami in vrtnicami. Prevzela me je slovesna obrednost, veličastno razsvetljenje. Prav tako kot v pariški cerkvi, kamor sem nekoč stopil in v mračnem predprostoru poslušal mladega človeka, ki je prepeval pobožno pesem, in sem zagledal v kapeli desetine gorečih sveč pred Marijinim kipom. Ljudje so prihajali in odhajali — človeški curek se nikoli ni pretrgal. Ali pa sem bil priča krstu otroka v cerkvi. Kaj so vsi drugi slovesni dogodki, ki se z njimi obdajamo, ob takem obredu? Kaj so vsi gledališko učinkoviti in filmsko preračunani prizori v primeri z neprisiljeno opravljenim verskim prizorom?«

»Sodobni človek kljub rastočemu zemeljskemu občutju izgublja tla pod nogami, mučita ga tehnični absurd in atomska tesnoba, ponižujeta ga množičnost in anonimno udobje, vznemirja ga zapletena odgovornost, ker je hkrati

V Društvu slovenskih izobražencev v Trstu, Donizettijeva ulica 3, bo v ponedeljek, 3. maja, ob 20.15, srečanje pod naslovom: »Spomin na profesorja Otona Muhra ob 10-letnici smrti«. Govoril bo Saša Martelanc.

ud svojega naroda, član razreda, pripadnik kulture, ki presega ozke meje države, in izpovedovalec nazora, ki obsega vesoljno resnico. Povprečni človek začena životariti in nameoma ostaja v socioloških atributih množice, kjer se mu nihče osebno ne približa in ga ne prebujata. Prepričanje se spreminja v megleno mišljenje, medčloveški odnosi so vedno bolj hladni, zavzetost se preobraža v korektnost, precizna misel v neodgovorno površnost, etična ekstaza v boj za obstanek, človekova beseda v klepetav izraz... In vendar kot kristjan zaupam v veliko preobrazbo človeka in sveta«, zaključuje Kocbek. »Verujem, da je to mogoče, kolikor živi človek odprto do vsega živega... Odgovorni smo drug za drugega, odgovorni zase in za usodo svojega naroda, naposled za usodo vsega človeštva«.

S TRŽAŠKEGA

DRUŠTVO SLOVENSkih ZDRAVNIKOV V ITALIJI

Ob udeležbi lepega števila slovenskih zdravnikov iz zamejstva je bil pred dnevi v Trstu ustanovni občni zbor Društva slovenskih zdravnikov v Italiji. Udeležence občnega zbora so pozdravili predsednik osrednjega Društva zdravnikov v Sloveniji dr. Klavora ter predstavniki Društev zdravnikov iz Istre in s Krasa. V imenu pripravljalnega odbora je dr. Rafko Dolhar udeležencem obrazložil glavne name- in smotre Društva slovenskih zdravnikov v Italiji in med drugim naglasil, kako so slovenski zdravniki že vrsto let imeli koristne stike s svojimi kolegi v Sloveniji in s tamkajšnjimi zdravstvenimi ustanovami. Obrazložil je tudi vsebino statuta novega društva, pri čemer je opozoril, da je glavni namen društva ščititi stanovske koristi slovenskih zdravnikov v Italiji ter tesno sodelovati z zdravniki in zdravstvenimi ustanovami v matični domovini.

Dr. Dolhar, ki je bil izvoljen za predsednika novoustanovljenega društva, je med drugim omenil vprašanje priznanja diplom, doseženih na univerzah v matični domovini, kot tudi vprašanje priznanja specializacij. Odbor novega društva ima deset članov. Njegovo delovanje sega po vsem ozemlju, na katerem živijo pripadniki slovenske narodne manjšine v Italiji. Po statutu pa so lahko člani društva tudi slovenski farmacevti in živinozdravniki.

ŠPORTNO SREČANJE VOLČICEV IN VEVERIC

Tako kot so 28. marca imeli svoje športno srečanje pripadniki srednje veje skavtske organizacije na stadionu 1. maj na Vrdeli, so preteklo nedeljo tekmovali na bazoviški gmajni volčiči in veverice iz Trsta in Gorice. Zbralo se jih je približno 150, polovica iz Trsta, polovica iz Gorice.

Spored nedeljskega zbora je bil zelo bogato zamišljen, saj so se lahko mladi člani slovenske zamejske skavtske organizacije poskusili v vrsti športnih tekmovalij, kot sta npr. igra »med dvema ognjema« in nogomet, in v značilnih skavtskih igrah, kot sta »skalpa« in »scout-ball«.

Na prostem so imeli tudi sveto mašo. Popoldne, preden so se razšli, so se zbrali okrog simbolnega tabornega ognja, kjer so bili razglašeni rezultati tekmovalij, sledile pa so običajne točke tabornih ognjev. Preden so se razšli, so se volčiči in veverice pomudili ob spomeniku padlim junakom, kjer so počastili njihov spomin in se spomnili tudi sporočila 25. aprila in zvestobe narodu, kot med drugimi točkami pravi skavtska obljuba.

—0—

SLOVENSKI KLUB V TRSTU
vabi na

RAZGOVOR O LETOŠNJEM
MANJŠINSKEM SEMINARJU FUENS-a
V BELGIJI

v petek, 30. aprila, ob 19. uri.

Sodobno kmetijstvo

Napake pri pripravi zemljišč za obnovo vinogradov

Neupoštevanje strokovnih navodil uniči lahko trud in vložena sredstva, kajti pomanjkljivosti ovirajo doseganje dobre kakovosti pridelka.

Obnova vinogradov v strmih in sploh težkih legah je vprašljiva, ker zahteva mnogo dragih zemeljskih del, pa tudi izkoristek zemljišč je slab, saj je mogoče urediti le enovrstne terase, kar omogoča zelo majhno število trsov na hektar, celo pod 2000. Na nagnjenem terenu je možnost zemeljskih plazov zelo velika, kar povzroča kasneje mnogo težav, posebno pri ureditvi varnih obračališč in dostopov v terase, kar pa je treba upoštevati za varno delo.

Veliki premiki zemlje (odkopi in nautja) so dragi, hkrati pa ustvarjajo stalno nevarnost ob prevelikem usedanju terena, ko nastajajo depresije, v katerih zamaka, in nasuto zemljišče kasneje drsi. Tam se tudi zbirajo obilne padavinske vode, ki po navadi ostanejo dalj časa in povzročajo propadanje posameznih trt. Mlade trte pogosto propadajo zaradi prevelike mokrote v tleh ob koncu teras, kjer ni bilo dobro zrigolano in je ostala nezrahljana nekakšna pregrada, ki preprečuje odtok presežka vode s terase, posebno ker marsikje rigolanje ob zaključevanju teras ni bilo dosledno, pa tudi terase nimajo dovolj velikega vzdolžnega padca za odtok padavinskih voda.

Pri rahljanju terasne ploskve opazimo še napake pri globini oranja ali pri prekopavanju. Ob notranji strani obdelovalne ploskve pod brežino ostane zaradi kasnejšega ravnanja te ploskve preplitvo zrahljano zemljišče, kar se močno pozna pri uspevanju notranje vrste posajenih trt, odpraviti pa kasneje tega ni več mogoče.

Nepopravljiva napaka je tudi preozko urezana terasna ploskev, oziroma če na terasi posadimo vrsto več, kot bi bilo potrebno za učinkovito in varno uporabo mehanizacije. Na ta način poslabšamo medvrstno razdaljo, otežena je oskrba trsov v notranji vrsti, saj brežina preprečuje uporabo katerekoli mehanizacije, ker ni prostora za prehod.

V nekaterih vinogradih, ki prva leta sicer lepo uspevajo, opazimo v 7. do 10. letu starosti propadanje posameznih trsov. To propadanje se širi v krogu in ga povzroča močan napad koreninske plesni — trtnega koreninosesa, ki jo pogojujejo

ostanki prejšnjih dreves in velika talna vlaga.

Pri odstranjevanju korenin in štorov prejšnjih dreves smo marsikje preveč površni, saj jih ne odstranimo, pač pa zasujemo preplitvo v tla. Moč pa rado povzroči slabo urejeno osuševanje in zanemarjanje raznih izvirkov vode, ki radi povzročijo zamakanje.

Prav ob pripravi zemljišča ob prvem ravnanju se zgodi, da zasujemo stare vodne poti, kar se maščuje v že zasajenem vinogradu. To zasutje stoletnih vodnih poti brez ureditve primerne pokrite drenaže je huda napaka. Drenaže morajo imeti večji padec, da se same čistijo in premeri pretočnih cevi naj bodo širši, da se ne za-

mašijo, iztok pa naj bo prost, da odtok vode ni oviran. Drobnejše plastične cevi, ki zahtevajo res enakomeren padec in tudi filter iz gramoza, se niso obnesle, pač pa je najboljša drenaža iz kamena, ki nam je na razpolago, a nad njo mora biti vsaj meterska plast zemlje, sicer se lahko porušijo in zamašijo.

Pri vseh večjih obnovah je treba preiskati s kemično analizo vzorce tal za podatke o založnem gnojenju, ki postaja vedno pomembnejše, saj se pravi učinek kaže tudi čez leto dni. Prav je, da pred obnovo pustimo zemljišče nekaj let počivati, s čimer se bomo otresli tudi škodljivcev in boleznih, ki so povzročali propadanje vinograda.

Na premokrih tleh ne rigolajmo, saj se zemlja še bolj zbije in postane nepropustna, kar močno ovira razvoj trsov in je nemalokdaj tudi vzrok za prezgodnji propad vinograda. Enaka previdnost velja pri uporabi težkih strojev. **Z. T.**

BCIKB

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE TRŽAŠKA KREDITNA BANKA

Odobrena bilanca 23. poslovne dobe

1981: ZAUPANJE IN RAST

OBČNI ZBOR DELNIČARJEV JE DNE 24. APRILA 1982 ODOBRILO
OBRAČUN ZA POSLOVNO LETO 1981, KI JE DALO NASLEDNJE REZULTATE:

ZAUPANA SREDSTVA: 37.859 MILIJONOV

porast napram 1980 10.275 milijonov ali 37,25%, kljub ostri konkurenci državne zaklada (BOT, CCT, BTP) in nebančnih oblik varčevanja (investicijski skladi itd.).

GOTOVINSKE NALOŽBE: 17.004 MILIJONOV

porast 4.161 milijonov ali 32,40% v korist industrijcev, trgovcev, obrtnikov, kmečkih gospodarstev, zasebnikov v sledečih oblikah koriščenja:

1.034 milijonov eskomptnega portfelja	(porast 27,55%)
9.206 milijonov kontokorentnih kreditov	(porast 24,43%)
2.462 milijonov hipotekarnih posojil	(porast 17,46%)
140 milijonov osebnih posojil	(porast 15,60%)
1.175 milijonov drugih posegov	

KREDITI ZA JAMSTVA IN AKREDITIVE: 10.455 MILIJONOV

porast 337 milijonov ali 3,33%

POSLOVNI DOBIČEK: 615 MILIJONOV

porast 110 milijonov ali 21,86%

LASTNA SREDSTVA: 2.504 MILIJONI

porast 563 milijonov ali 29,01%

PO DELITVI DOBIČKA ZNAŠAJO LASTNA SREDSTVA: 3.091 MILIJONOV

BCIKB

BANCA DI CREDITO DI TRIESTE TRŽAŠKA KREDITNA BANKA

TRST — Ul. Filzi 10

Tel. centrala (040) 61446 — Devizno tržišče 68727

Telex 460264 BANKRD — Devizno tržišče 460116 BCT EX

DEVINSKA DEKLETA NA OSNOVNI SOLI LJUBLJANA VIČ

■ nadaljevanje s 4. strani

ločene po glasovih. Na občnem zboru so izvolili nov odbor, ki ga sestavlja deset ljudi. Nova predsednica je Irena Tavčar, podpredsednik dr. Vida Legiša, tajnica Anamarija Pahor, blagajnik pa Herman Antonič. Trije svetovalci so Olga Tavčar, Marjetica De Matteis in dr. Alenka Legiša, revizorji pa Marko Tavčar, Sonja Antoni in Ivan Breclj.

ŠPANIJA 82

Konico spora pa še dalje predstavlja nemško vprašanje. Po odstopu Bulganina konec marca je Hruščev sam na oblasti, saj vodi tako vlado kot partijo. Mrzla prha novembra, ko Moskva postavi ultimatum. Hruščev zahteva odpoved statuta štirih veslesil v Zahodnem Berlinu, ki naj postane svobodno, razoroženo mesto. Zahodni ultimatum zavrne, Moskva pa grožnje, da bo nadzorstvo nad dohodi v Zahodni Berlin poverila Nemški demokratični republiki, ne izvede.

Po skoraj 20-letnem papeževanju umre Pij XII., 28. oktobra pa kardinali izberejo za njegovega naslednika beneškega patriarha Roncallija, ki prevzame ime Janez XXIII.

Na Bližnjem Vzhodu je položaj še vedno napet. Egipt in Sirija sta se povezala v Združeno arabsko republiko, naseljenci pa skušajo razširiti vpliv tudi na Jordanijo, toda kralju Husseinu se s pomočjo britanske vojske posreči ohraniti prestol.

Prestolu pa se mora odpovedati iranska cesarica Soraja. Odstavljena je zaradi višjih državnih koristi — šahu ni mogla dati prestolonaslednika —, njeno mesto prevzame Farah Diba.

Na Kitajskem je 1958 leto ustanovitve ljudskih komun, kjer sta stanovanje in prehrana skupni.

V Južnem Vietnamu ministrski predsednik Ngo Dinh Diem z ameriško pomočjo uvrsti diktaturo. Vietkongovci že leto dni izvajajo sabotaže in teroristične napade, s čimer se je praktično pričela druga indokitajska vojna.

Sedmi kongres Zveze komunistov Jugoslavije se v Ljubljani odločno izreče proti vsakršnemu zunanjemu vmešavanju in proti vključevanju v vojaške bloke. Za generalnega tajnika je potrjen Tito, tajnika pa sta Kardelj in Ranković.

V Italiji so na majskih volitvah zmagali Krščanski demokrati in levica. Koalicijsko vlado KD-PSDI sestavi Fanfani z nalogo, da pripravi pot levi sredini. V veljavno stopi zakon Merlin o zaprtju javnih hiš.

V Trstu so občinske volitve. Novi župan je krščanski demokrat Mario Franzil, ki ga podpirajo tudi socialni demokrati in republikanci. Komunisti izvolijo 14 svetovalcev, Slovenska lista in Neodvisna socialistična zveza pa po enega.

Vladni komisar Palamara pri Slovenih nikakor ni priljubljen. Že jeseni 1955 je napovedal zakon o slovenskem šolstvu. Rossijev vladni osnutek zavrnejo vsi Slovenci, saj bi o materinem jeziku šolskih otrok odločala posebna komisija in ne starši. Vrstijo se resolucije, ki jih podpre tudi mešana italijansko-jugoslovanska komisija.

Palamara vzbudi ogorčenost tudi zaradi dekreta, s katerim prepove volilni shod KPI na trgu Unità zaradi slovenskega govornika.

Za Triestino se prvenstvo v B ligi konča z zmagoslavjem, saj z dvojico Milani-Petris brez težav osvoji prvo mesto. Petris pa si celo pribori mesto v državni reprezentanci.

Vendar gre azzurrom dokaj slabo. V kvalifikacijah osme evropske skupine sicer doma premagajo Severno Irsko z 1:0 in Portugalsko s 3:0, vendar so na povratnih tekmah poraženi. Prvo mesto v skupini si zagotovi Severna Irsko.

Da v izbrani ekipi, ki jo vodi Foni, ni vse v redu je že pokazala tekma z Jugoslavijo v Zagrebu, kjer azzurri izgubijo z 1:6. Foni zato pokliče v ekipo tudi tri tujce italijanskega rodu Ghiggio, Schiaffina in Montuorija, toda zaman, kljub južnoameriški trojici je Italija izločena.

6. svetovno prvenstvo — Švedska 1958

Osmine finala - 1. skupina:

ZRN — Argentina	3:1
Severna Irsko — Češkoslovaška	1:0
Češkoslovaška — ZRN	2:2
Argentina — Severna Irsko	3:1
Severna Irsko — ZRN	2:2
Češkoslovaška — Argentina	6:1

Dodatna tekma:

Severna Irsko — Češkoslovaška	2:1
-------------------------------	-----

V četrtfinale se uvrstila ZRN in Severna Irsko.

2. skupina:

Francija — Paragvaj	7:3
Jugoslavija — Škotska	1:1
Paragvaj — Škotska	3:2
Jugoslavija — Francija	3:2
Jugoslavija — Paragvaj	3:3
Francija — Škotska	2:1

V četrtfinale se uvrstila Francija in Jugoslavija.

3. skupina:

Švedska — Mehika	3:0
Madžarska — Wales	1:1
Mehika — Wales	1:1
Švedska — Madžarska	2:1
Švedska — Wales	0:0
Madžarska — Mehika	4:0

Dodatna tekma:

Wales — Madžarska	2:1
-------------------	-----

V četrtfinale se uvrstila Švedska in Wales.

4. skupina:

Anglija — Sovjetska zveza	2:2
Brazilijska — Avstrija	3:0
Brazilijska — Anglija	0:0
Sovjetska zveza — Avstrija	2:0
Brazilijska — Sovjetska zveza	2:0
Anglija — Avstrija	2:2

Dodatna tekma:

Sovjetska zveza — Anglija	1:0
---------------------------	-----

V četrtfinale se uvrstila Brazilijska in Sovjetska zveza.

Četrtfinale:

ZRN — Jugoslavija	1:0
Francija — Severna Irsko	4:0
Švedska — Sovjetska zveza	2:0
Brazilijska — Wales	1:0

Polfinale:

Brazilijska — Francija	5:2
Švedska — ZRN	3:1

Mali finale za tretje mesto:

Francija — ZRN	6:3
----------------	-----

Finale:

Brazilijska — Švedska	5:2
-----------------------	-----

Jugoslavija v kvalifikacijah odpravi Grčijo in Romunijo. Slovita Timnaničeva enajsterica potuje na Švedsko. Beara, Stanković, Crnković, Boškov, Milutinović, Vukas, Veselinović in Šekularac so dobro pripravljeni.

Prvenstvo se prične 6. junija: v Halmstadu Severna Irsko premaga Češkoslovaško z 1:0, v Malmö pa Nemčija Argentino s 3:1. V prvi skupini zmaga Nemčija, Sev. Irsko in Češkoslovaška, ki si delita drugo mesto, morata odigrati dodatno tekmo, v kateri so Irci boljši. V drugi skupini igra Jugoslavija neodločeno s Škotsko, nato pa jo čaka srečanje s presenečenjem prvenstva Francijo. Zadnje minute so dramatične. Jugoslavija vodi z 2:1, ko štiri minute pred koncem Fontaine, ki bo ob koncu prvenstva najboljši strellec, izenači.

Iz tretje skupine se v četrtfinale uvrstila Švedska in Wales. Madžari izpadejo, saj igrajo s pomlajeno ekipo, v kateri ni Kočiša, Puškaša in Gročiša, saj je budimpeštanski Honved po oktobru 1956 ostal na Zahodu.

Iz četrtfinala izpade tudi Anglija, ki v dodatni tekmi izgubi s Sovjetsko zvezo. Za Jugoslavijo se v nadaljevanju ponovi švicarsko prvenstvo. V četrtfinalu se sreča z Nemčijo in izgubi z 1:0.

Ostali trije polfinalisti so Francija, Švedska in Brazilijska tedaj komaj 17-letnega Peleja.

V finalu za prvo mesto se srečata Brazilijska in Švedska, ki sta odpravili Francijo s 5:2, oziroma Nemčijo s 3:1.

Svetovni prvak je Brazilijska, ki odpravi domačine s 3:1 v postavi:

Gilmar, Djalmal, Nilton Santos, Orlando, Bellini, Zito, Didi, Garincha, Vava, Pele in Zagalo.

Na Švedskem se pričenjajo negativni rekordi, prvič v zgodovini prvenstev se tekma konča brez gola. Na 35-ih srečanjih dosežejo 126 golov, torej povprečno 3,6 zadetka na tekmo. Tudi to je negativni rekord, saj je doslej povprečje vedno presevalo štiri gole na tekmo.

Za pozitivni rekord poskrbi Francoz Fontaine s 13-imi goli, kar bo verjetno neponovljivo tudi v bodoče. Na petem mestu najboljših strelcev je s štirimi zadetki Veselinović.

Čez štiri leta, o tem bo govora čez teden dni, se je Mundial spet preselil v Južno Ameriko.

(Dalje)

HRANILNICA IN POSOJILNICA V NABREŽINI

V nedeljo, 25. t.m., je imela redni letni občni zbor Hranilnica in posojilnica v Nabrežini. Poročilo o delovanju denarnega zavoda je prebral predsednik Guido Zidarič, ki je ugotovil, da se je poslovanje lani uspešno zaključilo, saj so se povečale tako vloge kot posojila. Čisti dobiček poslovne dobe znaša nekaj nad 150 milijonov lir, ki pojde v rezervni sklad. Občni zbor je izvolil tri člane upravnega sveta in nadzorni odbor. Potrjeni so bili dosežki predsednik Zidarič in podpredsednik Markovič ter predsednica nadzornega odbora dr. Marija Marc.